

Конфлікт між дітьми і батьками

- Найчастіше конфлікт між батьками через дітей виникає у зв'язку з їх навчальною діяльністю і вихованням – батьки занадто різні люди з різними комплексами і надіями на дітей (часто сподіваються побачити в них те, що самі не змогли добитися), тому і вибрати один шлях для виховання і навчання дитини не можуть. Один батько віддає перевагу «спортанській», строгий стиль виховання і навчання, інший вважає це збоченням і насильством над дитиною, використовує методи доброти і ласки.

- У функціональних сім'ях, де кожен чоловік уміє слухати іншого, вони легко знаходять консенсус, обговоривши всі деталі майбутньої методики виховання дитини, від того, скільки годин він повинен займатися і як часто їздити на відпочинок в село до бабусі. Однак у більшості сімей на цьому етапі починаються часті суперечки, батьки не можуть прийти до консенсусу і коли в квартирі знаходиться перший батько, дитину виховують «спартанськи», але варто йому відвернутися ... Це не дає можливості дитині розвиватися повноцінно, він ніколи не знає як йому діяти в тій чи ній ситуації, тому часто вередує і веде себе неадекватно. При цьому спори батьків не вщухають, в них втручаються бабусі й дідусі, вносячи певну частку розгардіяшу в отже не правильної системі виховання дитини, тому що метою всіх спорів є не дитина, а доказ «я сильніше, розумніше і т.п.».

- Однак не варто думати, що така психологічна обстановка в сім'ї виникає час від часу, більшість людей воліють жити завжди в такій атмосфері – навіть якщо ця сім'я розпадеться, вони створюють таку ж атмосферу в новій. Буває, що між батьками ролі розподіляються трохи інакше, утворюється стан «теоретиків» і «практиків», тоді теоретики зазвичай дають різноманітні поради, часом суперечать один одному, і в будь-якому випадку вони можуть сказати «я ж казав», що б не сталося. При цьому практику доводиться самому приймати рішення і виконувати його, теоретик в цьому не помічник.

- Або один з батьків навмисно не включається в процес виховання, дивиться на все з боку і в будь-який момент може сказати "ти не правильно виховуєш дитину». При цьому питання ставиться «хто винен», а не «що робити», тому виховання дитини так і залишається в колишньому руслі, навіть якщо він вже перебуває на обліку в міліції, одним з батьків не може вплинути на нього, а другий не хоче цим займатися .

Тепер поговоримо про зв'язки між батьками і дітьми, які прийнято ділити на силові (підпорядкування дитини батьками), емоційні (любов і повагу), когнітивні (обмін інформації) і нормативні (передача комплексів, неповноцінне виховання дитини).

Конфлікт між дітьми і батьками може виникнути з будь-яких напрямків зв'язку дітей і батьків, так як порушитися зв'язок може в будь-який момент через випадково кинутого слова. Нам, батькам, здається, що все у нас розписано і зрозуміло, але діти ростуть і починають вимагати нове, і чекають від батьків відповідної зміни правил, що не кожен батько може зробити вчасно, тому й народжуються конфлікти.

Кожен вважає, що буде жити завжди, а його діти завжди будуть дітьми, тому навіть коли діти стануть дорослими, не перестають опікати їх, досаждая і викликаючи нові конфлікти. Діти вимагають емансипації, звільнення від тотального батьківського догляду, але батькам неймовірно складно відпустити своїх дітей у вільне плавання і вони всіма правдами і неправдами прагнуть залишити за собою право контролю. Батьки прагнуть до влади, хай не на роботі, але хоча б над дітьми, так що вважати таке ставлення батьків до власних дітей – допомога в житті, не можна, це скоріше подслащивание власної гордості.

- **Вам знадобиться**

- терпіння
кмітливість
твердість у собі

- **Інструкція**

- Кожного разу, коли виникає конфлікт з дитиною, задумайтесь, ніж мотивовано поведінку дитини. Навіть якщо ви не помічаєте причину, це не означає, що її немає. Дуже часто дитина не задоволений у психологічних потребах, йому не вистачає вашої уваги, любові і ласки.
- Що ж зробити, щоб уникнути конфлікту? Психологи радять уважніше ставитися до дитини. Приміром, вас просять купити чергову іграшку. Сказавши просто «ні», ви тим самим дасте дитині зрозуміти, що байдуже ставитесь до його бажань. Постарайтесь перемкнути увагу на інший предмет, відвернути від думки про покупку. Або уявіть таку ситуацію: дитина малює на шпалерах. Замість того, щоб лаяти, дайте йому папір і навчіть малювати яка-небудь тварина.
- Поширеною конфліктною ситуацією є істерика дитини. Бажано зробити все, щоб не допустити такого сильного сплеску негативних емоцій. Для цього потрібно частіше розмовляти з малюком про його бажання, настрої, страхи, поведінці і обов'язках.
- Правильно критикуйте дитину. Оцінюйте тільки поведінка: «Ти погано повівся». При розборі польотів намагайтесь пом'якшити критику: «Ти сьогодні отримав двійку. Це звичайно погано, але я знаю, що завтра ти постарашся і отримаєш гарну оцінку».